

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 12C/163/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112214134
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Greguš
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2014:7112214134.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I v konaní pred samosudcom Mgr. Milošom Gregušom v občianskoprávnej veci navrhovateľa: B. G. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Ď. XX, L. proti odporkyni: G. A., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Ď. XX, L., zastúpená JUDr. Ivanom Husárom, advokátom, Vojenská 14, Košice o zaplatenie 645,70 EUR s prísl. takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

P r i z n á v a odporkyni náhradu trov konania v 100%-nej výške. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 25.5.2012 domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporkyňu k zaplateniu istiny 765,61 EUR s prísl. Na základe podania navrhovateľa zo dňa 23.9.2013 súd uznesením č.k. 12C/163/2013-94 zo dňa 28.10.2013 konanie čo do zaplatenia istiny 119,91 EUR zastavil a zároveň rozhodol o tom, že nepripúšťa zmenu petitu žaloby. V ďalšom konaní súd rozhodoval o zaplatení čiastky 645,70 EUR s prísl.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že je vlastníkom dvoch bytových jednotiek, a to bytu č. XX K. Č.. XX v bytovom dome na Ď. Z.. Č.. XX K. XX H. L., zapísaných na LV č. XXXXX v katastrálnom území L. - E. spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných priestoroch prináležiacich k týmto bytom, a to v podiele 7/100 a 11/100. Titul nadobudnutia bol - Prevod bytov a nebytových priestorov zo dňa 19.10.1994 v zmysle zák. č. 182/1993 Z.z.

V roku 1993 vtedajší správca obytného domu na Ď. XX K. XX H. L. zrušil spoločnú kotelňu umiestnenú v samostatnej budove, mimo predmetného obytného domu. Navrhovateľ to považoval za porušenie nájomnej zmluvy, a preto si zabezpečil dodávku tepla a teplej úžitkovej vody do jeho dvoch bytov prostredníctvom elektrického vykurovania, umiestneného priamo v jeho byte.

Ostatní nájomníci vyriešili dodávku tepla a TÚV do bytov zo zariadenia plynovej kotelne, ktorej z právneho hľadiska, objednávateľom a súčasne aj investorom bola odporkyňa, ktorá bola zároveň aj nájomníčkou jedného z bytov na Ď. XX H. L.. Toto zariadenie dala nainštalovať do spoločných priestorov práčovne a sušiarne. Na jej meno bola zriadená aj plynová prípojka k tomuto zariadeniu kotelne. Táto akcia odporkyne sa konala v čase, keď majiteľom a súčasne správcom domu ako celku, bolo Ú. - D..

Po prevode vlastníctva k bytom a nebytovým priestorom v obytnom dome na Ď. XX K. XX H. L. zo dňa 19.10.1994, neexistoval žiadny oprávnený správca predmetného domu. Zariadenie kotelne odporkyne, nebolo predmetom prevodu vlastníctva, nakoľko majiteľ domu toto nikdy nemal vo vlastníctve, a ani nad

tým nevykonával správu. V katastri nehnuteľností ani nebola prevedená zmena vo využívaní budovy, t.j. zmena funkcie priestorov práčovne a sušiarne na kotolňu tak, ako to vyžaduje Stavebný zákon. Vlastník domu prevádzal vlastníctvo obytného domu v stave, ako bol kolaudovaný, teda so spoločnými priestormi práčovne a sušiarne, bez priestorov a zariadenia kotolne.

Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov Ď. so sídlom Ď. XX, XX, L., založené za účelom výkonu správy predmetného obytného domu, bolo založené až 30.5.1995.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že Ústredné daňové riaditeľstvo potvrdilo jeho podozrenie, že peňažné denníky spoločenstva, nie sú vedené v zmysle platných opatrení, finančné prostriedky spoločenstva sú vedené na osobnom účte, po zriadení účtu Spoločenstva Ď. boli z neho presúvané peniaze na vkladné knižky a stavebné sporenia súkromných osôb.

Od 1.1.2000 má Spoločenstvo vlastníkov bytov Ď. uzavretú Mandátnu zmluvu so spoločnosťou R. E., E..A..O., predmetom ktorej sú účtovné činnosti, na ktoré dostali mandát, ako napr. sledovanie platieb vlastníkov, sledovanie nedoplatkov a vyúčtovanie služieb. Evidenciu tvorby fondu údržby a opráv, ako aj čerpanie fondu údržby a opráv táto spoločnosť neviduje. Oni len vytvorené prostriedky na účely fondu opráv a údržby presúvajú z predpisových platieb na účet Spoločenstva Ď.. Vedenie Spoločenstva Ď. nepredkladá vyúčtovanie fondu údržby a opráv. Navrhovateľ má za to, že uvedená Mandátna zmluva so spoločnosťou R. E., E..A..O., má len zakryť nezákonné používanie fondu opráv a údržby, ktoré nie je riadne, zákonným spôsobom dokladované pravidelným ročným vyúčtovaním.

Koncom mája 2010 bolo navrhovateľovi predložené čerpanie fondu opráv a údržby 01 - 12/2009, spolu s vyznačením podielu na jednotlivé byty. Ako z vyúčtovania vyplýva, väčšinu položiek tvoria náklady za opravy a údržbu zariadenia kotolne, napriek tomu, že toto nie je spoločným vlastníctvom všetkých vlastníkov bytov v dome, a teda nepatrí do spoločného zariadenia v zmysle zák. č. 182/1993 Z.z. Navrhovateľovi bol účtovaný jeho podiel na týchto nákladoch súkromného zariadenia kotolne odporkyne, akoby bol podielovým spoluvlastníkom jej zariadenia kotolne a navyiac, akoby mu toto zariadenie aj slúžilo. On však spoluvlastníkom zariadenia kotolne nikdy nebol a ani medzi jeho osobou a odporkyňou ako vlastníčkou tohto zariadenia neexistuje žiadna zmluva, či dohoda ohľadom tohto zariadenia. Teda prisudzovanie mu akýchkoľvek nákladov v súvislosti s touto kotolňou, považuje za bezdôvodné obohatenie na úkor jeho osoby. Dňa 20.12.2011 prostredníctvom svojho právneho zástupcu - C.. Ž., navrhovateľ urobil Pokus o zmier, predžalobnú výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorú adresoval v 1. rade: Spoločenstvu vlastníkov bytov Ď., Ď. XX, XX, L., v 2. rade: Spoločenstvu vlastníkov Ď. Č.. XX, XX, L. (členke rady p. G. A.) a v 3. rade: Právnomu zástupcovi spoločnosti R. E., E..A..O. - C.. T.. V tomto pokuse o zmier aj vyčíslil výšku bezdôvodného obohatenia na 765,61 EUR. Všetky tri doporučené zásielky zostali bez odpovede.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že odporkyňa sama vo svojej výpovedi v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C/146/2011 potvrdila, že navrhovateľ sa finančne nepodieľal na výstavbe tejto kotolne, pretože si zabezpečil individuálne elektrické kúrenie umiestnené priamo v jeho byte. Ďalej potvrdila, že všetky dokumenty ohľadom kotolne podpisovala výhradne ona sama. Potvrdila, že celá akcia bola financovaná z jej osobného účtu. V konaní bolo taktiež preukázané, že predmetná kotolňa nebola zriadená vlastníkom domu, ktorým v tom čase bolo ÚBD D. L., ale nájomníčkou jedného z bytov na Ď. XX K. XX, a to odporkyňou, čo ju robí nepochybne aj právne zodpovednou osobou za financovanie prevádzky, údržby a opráv v celom rozsahu. Ak odporkyňa tvrdí, že na financovaní tejto kotolne sa zúčastnili aj iní nájomníci, či osoby, je to len jej osobnou vecou, ako má tieto vzťahy zmluvne, alebo ináč ošetrené. S navrhovateľom nikdy odporkyňa nemala a ani nemá uzavreté žiadne zmluvy, či dohody. Odporkyňa teda nemá žiadne zákonné podklady k tomu, aby sa navrhovateľ zúčastňoval na spolufinancovaní prevádzky, údržby a opráv jej zariadenia kotolne, a teda v skutočnosti ide o jej získanie majetkového prospechu bez akéhokoľvek právneho dôvodu na úkor jeho osoby.

Odporkyňa uviedla, že v roku 1993, keď ešte patrili pod ÚBD D., mali problém s vykurovaním. Práve navrhovateľ mal prísť s nápadom, aby si postavili vlastnú kotolňu. Mal pomáhať aj pri búracích prácach a zháňaní kotlov. Keď malo prísť ku plateniu, bola dohoda, že každý byt zaplatí rovnakou sumou. Problém nastal u navrhovateľa, ktorý mal dva byty, a takáto platba sa mu zdala vysoká. Preto si on sám, bez vedomia ostatných nájomcov zriadil elektrické kúrenie. V bytovom dome bolo 18 bytov. Zriadenie plynovej kotolne odsúhlasilo 16 bytov, nesúhlasil len navrhovateľ, ktorý mal dva byty. Nájomníci 16 bytov

sa poskladali na výstavbu kotolne. V bytovke bývali väčšinou starí ľudia. Odporkyňa bola v tom čase ešte relatívne mladá. Peniaze na výstavbu kotolne museli byť zhromaždené na jednom účte, preto v banke založili nový účet na meno odporkyne.

Odporkyňa poukázala aj na rozsudok Okresného súdu Košice I č.k. 15C/146/2011-60 zo dňa 16.2.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co/133/2012-86 zo dňa 26.6.2013, v ktorom bolo taktiež konštatované, že zo zisteného skutkového stavu nepochybne vyplynulo, že na zriadenie kotolne boli použité prostriedky vlastníkov bytov a nie odporkyne. Skutočnosť, že tieto finančné prostriedky boli uložené na peňažnom účte odporkyne, a že menovaná aj administratívne zabezpečovala činnosť s tým spojenú, nemá pre nadobudnutie vlastníctva veci žiaden právny význam, a keďže odporkyňa nie je výlučnou vlastníčkou kotolne, a ani platby na vyúčtovanie nákladov za služby spojené s bývaním neplatil navrhovateľ na jej účet, ale na účet správcu, čiže ona sa bezdôvodne neobohatila, preto žiadala žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

Navrhovateľ ako listinný dôkaz do spisu doložil list vlastníctva č. XXXXX pre obec: L., katastrálne územie L. - E., ktorým preukázal, že je vlastníkom bytov č. XX K. XX U. X. D., U. Ď. Č.. XX H. L.. Odporkyňa je vlastníčkou bytu č. X U. X. D., U. Ď. Č.. XX H. L.. K tomu priložil Zmluvu o prevode družstevného bytu do vlastníctva nájomcu - člena bytového družstva, ktorou preukázal, že Územné bytové družstvo D. uzatvorilo s navrhovateľom Zmluvu o prevode družstevného bytu, pričom vklad vlastníckeho práva bol povolený dňom 25.10.1994.

Navrhovateľ do spisu doložil aj faktúru, ktorou C. Š. - E. vyúčtoval na meno odporkyne dodávku materiálu a prevedené práce podľa Zmluvy o dielo č. XX/XX na zriaďovaní kotolne Ď.Z. XX, XX čiastku 300.000,- Sk. Zvyšná časť mala byť dofakturovaná po uplynutí skúšobnej doby. Ďalej do spisu doložil výpis z registra Spoločenstiev vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorým preukázal, že Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov Ď. vzniklo dňa 3.7.1995.

Do spisu doložil aj odpoveď Ústredného daňového riaditeľstva SR, pracovisko Košice zo dňa 1.10.1997, adresovanú navrhovateľovi na základe jeho podnetu, v ktorom Ústredné daňové riaditeľstvo SR zistilo, že peňažné denníky nie sú vedené v zmysle platných opatrení, porušenia sú formálneho charakteru, finančné čiastky spoločenstva v roku 1995 a v I. štvrtroku 1996 sú vedené na osobnom účte v Slovenskej sporiteľni. Spoločenstvo má vlastný účet vedený od marca 1996. Z účtu Spoločenstva Ď. v priebehu roku 1996 bolo predisponovaných 10.000,-Sk na vkladnú knižku člena spoločenstva a dvakrát po 15.000,-Sk na stavebné sporenie takisto pre konkrétnych členov spoločenstva. Daňová inšpekcia doporučila, že v podmienkach spoločenstva musí byť funkčný dozorný alebo iný kontrolný orgán, doplniť stanovy o spôsob čerpania finančných čiastok nad 10.000,-Sk, prípadne inej čiastky. Takisto je nutné zmluvne riešiť vzťah navrhovateľa ku spoločnosti. Navrhovateľ do spisu ďalej predložil Pokus o zmier, predžalobnú výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia zo dňa 20.12.2011, adresovaný Spoločenstvu vlastníkov bytov Ď., ako aj odporkyni, v ktorom žiada, aby mu bolo predložené rozúčtovanie fondu opráv za roky 2008 so správou a to isté aj za rok 2010, ako aj rozúčtovanie nákladov kotolne na jednotlivé byty za tieto obdobia. Žiadal vydať bezdôvodné obohatenie za rok 2008 podľa vyúčtovania zo dňa 27.5.2009 na sumu 104,92 EUR, za rok 2009 podľa vyúčtovania zo dňa 28.5.2010 sumu 112,50 EUR a za rok 2010 podľa vyúčtovania zo dňa 26.5.2011 sumu 99,25 EUR. K tomu priložil aj podacie lístky pošty, ktorými preukázal, že obe výzvy zaslal poštou dňa 20.12.2011 a pripojil aj doručky, ktorými preukázal, že spoločenstvo výzvu prevzalo dňa 22.12.2011, odporkyňa ju prevzala dňa 22.12.2011. Rovnaký pokus o zmier navrhovateľ, resp. jeho právny zástupca doručil aj C.. B. T. ako právnomu zástupcovi Spoločenstva vlastníkov bytov Ď.. Predložil aj podací lístok z pošty, ktorým preukázal, že pokus o zmier mu bol zaslaný dňa 20.12.2011. Fotokópiou doručky preukázal, že C.. T. pokus o zmier prevzal dňa 23.12.2011. Ďalej navrhovateľ do spisu doložil platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Košice I č.k. 25Ro/2258/2008-48 zo dňa 7.7.2008, ktorým súd zaviazal R. E., E..A..O.. zaplatiť navrhovateľovi sumu 6.694,-Sk a nahradiť trovy konania 500,-Sk. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňom 8.8.2008.

Do spisu doložil rozpis čerpania fondu opráv a údržby za rok 2009 podľa podielu na jednotlivé byty, ako aj rozpis tvorby fondu opráv a údržby za rok 2009.

Navrhovateľ do spisu predložil vyúčtovanie nákladov za služby spojené s bývaním spoločnosti R. E., E..A..O.. pre navrhovateľa za rok 2000, 2001, 2004, 2005, 2006, ako aj mesačný zálohový predpis platieb vystavený R. E., E..A..O.. pre navrhovateľa, ktorý bol platný od 1.2.2006. Doložil aj vyúčtovanie

nákladov za služby spojené s bývaním za roky 2009 a 2010, taktiež vystavené spoločnosťou R. E., E..A..O.. pre navrhovateľa.

Odporkyňa do spisu ako listinný dôkaz doložila rozsudok Okresného súdu Košice I č.k. 15C/146/2011-60 zo dňa 16.2.2012, ktorým bola zamietnutá žaloba navrhovateľa o určenie neplatnosti uznesenia vlastníkov bytov. K tomu priložila aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co/133/2012-86 zo dňa 26.6.2013, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Košice I č.k. 15C/146/2011-60 zo dňa 16.2.2012.

Navrhovateľ počas konania opakovane namietal, že jeho žaloba bola pôvodne priradená do registra Ro a pridelená sudkyňi JUDr. Ivete Slobodníkovej. Neskôr, keď bola žaloba preradená do registra C, vec vybavoval sudca Mgr. Greguš. Navrhovateľ v tejto súvislosti namietal odňatie už raz pridelenej veci zákonnému sudcovi.

Register C a register Ro sú dva samostatné druhy súdnych registrov, do ktorých sa zapisujú veci pridelené na občianskoprávny úsek. Návrh navrhovateľa, ktorý súdu došiel dňa 25.5.2012 bol najskôr zapísaný cez elektronickú podateľňu do registra 15Ro sudkyňi JUDr. Slobodníkovej. Po podaní odporu proti platobnému rozkazu, ktorý bol vydaný v registri Ro, sa vec musela preradiť do registra C, čo sa udialo opätovne cez elektronickú podateľňu dňa 15.5.2013, kedy bol spis priradený do registra 12C pod sp. zn. 12C/163/2013. Uvedené vyplýva aj z potvrdenia podateľne súdu, ktoré sa nachádza v spise na č.l. 52. Ide o bežný postup preradovania spisov medzi jednotlivými registrami v súlade s platným rozvrhom práce.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

V zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení, povinným na vydanie bezdôvodného obohatenia je ten, kto sa bezdôvodne obohatil.

Podanou žalobou navrhovateľ žiadal od odporkyne vydať bezdôvodné obohatenie v celkovej výške 645,70 EUR, ktorá pozostáva z bezdôvodne účtovaných nákladov za rok 2009 na byt č. 11 vo výške 42,96 (náklad kúrenie) a byt č. 12 vo výške 60,761 EUR (náklad kúrenie), a to podľa vyúčtovania zo dňa 28.5.2010. Ďalej žiadal vydať bezdôvodne účtovanú účasť na položkách vo vyúčtovaní fondu údržby a opráv v roku 2010 v sume 448,94 EUR a z vyúčtovania za rok 2010 zo dňa 26.5.2011 sumu účtovaných bezdôvodne za byt č. 11 vo výške 38,537 EUR (náklad kúrenie) a byt č. 12 vo výške 54,506 EUR (náklad kúrenie).

Ako však vyplýva z predložených listinných dôkazov navrhovateľom, a to vyúčtovaním nákladov za služby spojené s bývaním za rok 2009 a 2010, toto vyúčtovanie nákladov vystavila spoločnosť R. E., E..A..O.. ako správca bytov. Uvedené sumy bol navrhovateľ povinný zaplatiť spoločnosti R. E., E..A..O.. a nie odporkyni.

Navrhovateľ tvrdil, že náklady za služby - kúrenie boli použité na kotolňu, ktorá je vo vlastníctve odporkyne, a teda aj keď platil spoločnosti R. E., E..A..O.. ako správcovi, v konečnom dôsledku sa zhodnocovala kotolňa patriaca odporkyni.

Podľa názoru súdu, odporkyňa dostatočným spôsobom vysvetlila, ako došlo k vybudovaniu kotolne. Na jej zriadenie boli použité finančné prostriedky všetkých nájomcov bytov, okrem navrhovateľa, čiže kotolňa nebola zriadená výlučne z finančných prostriedkov odporkyne a samotná skutočnosť, že finančné prostriedky boli uložené na peňažnom účte odporkyne a ona administratívne zabezpečovala činnosť s tým spojenú, nemá pre nadobudnutie vlastníctva veci žiaden právny význam. Toto konštatoval vo svojom

rozsudku č.k. 15C/146/2011-60 zo dňa 16.2.2012 aj Okresný súd Košice I, ako aj Krajský súd v Košiciach vo svojom rozsudku č.k. 11Co/133/2012-86 zo dňa 26.6.2013.

Navrhovateľ taktiež žiadnym spôsobom nepreukázal, že by spoločnosť R. E., E..A..O.. mala uzatvorenú nejakú zmluvu s odporkyňou ohľadne správy, resp. údržby kotolne a nepreukázal ani to, že R. E., E..A..O.. peniaze, ktoré mu boli poukázané za služby za kúrenie, nejakým spôsobom preúčtovali na odporkyňu.

Vzhľadom k tomu, že odporkyňa nie je výlučnou vlastníčkou kotolne, ako aj vzhľadom k tomu, že navrhovateľ platil za vyúčtovanie nákladov za služby spojené s bývaním za roky 2009 a 2010 spoločnosti R. E., E..A..O.. a nie odporkyňi, súd návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia voči odporkyňi zamietol.

Navrhovateľ žiadal, aby súd uložil odporkyňi predložiť Zmluvu o dielo č. XX/XX uzatvorenú medzi odporkyňou a firmou E., zmluvu o zriadení plynovej prípojky ku kotolni, listinný dôkaz, ktorým sa upravujú veľkosti spoluvlastníckych podielov „údajných“ vlastníkov predmetnej kotolne, listinný dôkaz, ktorým sa upravuje „údajný“ spoluvlastnícky podiel spornej kotolne v prípade navrhovateľa, povolenie v zmene v užívaní stavby a kolaudačné rozhodnutie ohľadne kotolne vybudovanej na základe Zmluvy o dielo č. XX/XX medzi odporkyňou a firmou E., dokument preukazujúci prevod vlastníctva zariadenia spornej kotolne z odporkyne na Spoločenstvo Ď., či členov Spoločenstva Ď.. Navrhovanými dôkazmi chcel navrhovateľ preukázať, že vlastníčkou kotolne je, resp. bola odporkyňa.

Keďže odporkyňa dostatočným spôsobom preukázala, akým spôsobom došlo ku vzniku kotolne a súd považoval za dostatočne preukázané, kto bol vlastníkom, resp. spoluvlastníkom predmetnej kotolne, nepovažoval za potrebné vykonať navrhované dôkazy. Okrem toho, ak navrhovateľ tvrdí, že vlastníkom kotolne je odporkyňa, je na ňom, aby toto svoje tvrdenie preukázal, aby ho podložil dôkazmi.

Súd taktiež poukazuje na tú skutočnosť, že predmetná žaloba sa týka bezdôvodného obohatenia odporkyne na účet navrhovateľa. Ani jeden z navrhovaných dôkazov sa priamo nedotýka tohto sporu, keďže navrhovateľ platil platby spoločnosti R. E., E..A..O.. Z uvedených dôvodov, súd návrh na vykonanie navrhovaných dôkazov navrhovateľom zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 7 O.s.p. súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením.

Keďže vo veci mala plný úspech odporkyňa, ktorá si uplatnila nárok na náhradu trov konania, avšak tieto do dňa pojednávania nevyčísliła, súd priznal odporkyňi náhradu trov konania v 100%-nej výške s tým, že o výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).